

PARAFIA ŚWIĘTEGO FLORIANA W BRWINOWIE

ZAPRASZA

NA WIECZÓR UWIELBIENIA
“CZCZĘ PANA”

17.12.2023

W PLANIE:

- EUCHARYSTIA - 18:00
- KONFERENCJA/ GŁOSZENIE SŁOWA
- UWIELBIENIE
- INDYWIDUALNE BŁOGOSŁAWIENSTWO
NAJŚWIĘTSZYM SAKRAMENTEM
- ADORACJA

**Parafia Rzymskokatolicka
pod wezwaniem św. Floriana**

ul. Biskupicka 2, Brwinów
<http://swflorian.home.pl>

Msze Święte w niedziele:
7.00, 9.00, 10.30, 11.45, 13.00, 18.00

**Msze Święte
w dni powszednie:**
7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa:

Adoracja Najświętszego Sakramentu
we wtorki w godz. 8.30–18.00
oraz w I piątki miesiąca po wieczornej Mszy
Świętej

Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej
Pomocy w środy o godz. 18.00

Koronka do Miłosierdzia Bożego
w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria:

informacje na str. 4

TWEET OD PAPIEŻA

Pełni nadziei rozpoczęliśmy
Adwent. Żarliwie błagajmy
Księcia Pokoju, aby przyniósł
pociechę naszym zranionym
sercom, a także narodom
doświadczanym przez wojny
i wszelkiego rodzaju kryzysy,
abyśmy mogli wieść życie godne
i spokojne.

RORATY 2023

od poniedziałku do soboty

o godz. 7.00

Komentarz do Ewangelii

Zadziwia nas dziś pokora św. Jana Chrzciciela, do którego "ciągnęła cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy". Przecież mógł poczuć się kimś wyjątkowym i wielkim, a on mówi, że nie jest godzien rozwiązać rzemyka u sandałów tego, który idzie za nim... Zadziwia też pokora samego Boga, który "jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia" - jak pisze prorok Izajasz. Dlatego za psalmistą powtórzmy "Będę słuował tego, co mówi Pan Bóg: Oto ogłasza pokój ludowi i świętym swoim".

- ks. Wojciech

Czytanie pierwsze

Iz 40, 1-5. 9-11

"Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud!" – mówi wasz Bóg. "Przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy". Głos się rozlega: "Drogę Panu przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec dla naszego Boga! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i pagórki obniżą; równinę niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną. Wtedy się chwała Pańska objawi, razem ją każdy człowiek zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały". Wstąp na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny na Syjonie! Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom judzkim: «Oto wasz Bóg! Oto Pan Bóg przychodzi z mocą i ramię Jego dzierży władzę. Oto Jego nagroda z Nim idzie i przed Nim Jego zapłata. Podobnie jak pasterz pasie on swą trzodę, gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadzi łagodnie".

Psalm

Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie

Będę słuował tego, co Pan Bóg mówi: oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom.

Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy Mu cześć oddają, i chwała zamieszka w naszej ziemi.

Łaska i wierność spotkają się z sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój. Wierność z ziemi wyrośnie, a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam szczęściem obdarzy, a nasza ziemia wyda swój owoc. Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, a śladami Jego kroków zbawienie.

Rozważania Adwentowe

II Niedziela Adwentu – „Postawa nawrócenia”

W ramach duchowego przygotowania do świąt Bożego Narodzenia przez kolejne niedziele proponujemy rozważania adwentowe, przygotowane przez znanych kapłanów. Na dzisiejszą niedzielę refleksje przygotował o. Sylwester Pactwa CSsR, wychowawca i wykładowca teologii fundamentalnej i ekumenizmu w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów w Tuchowie.

Po temacie czuwania, nad którym zatrzymaliśmy się w pierwszą niedzielę Adwentu, nadchodzi czas na kolejną rzeczywistość, która ma nam pomóc właściwie przeżywać ten szczególnie okres. W drugą niedzielę Adwentu słowo Boże wzywa nas do postawy nawrócenia. Z wezwaniem tym spotykamy się bardzo często w ciągu całego roku liturgicznego – już każdy początek Mszy św. jest tym momentem, w którym chcemy usposobić nasze serca poprzez uznanie własnej grzeszności.

Przychodzą jednak okresy szczególne i na pewno należy do nich również Adwent.

Ewangelia drugiej niedzieli to sam początek Ewangelii według św. Marka. Rozpoczyna się cytatem z proroka Izajasza, który dziś słyszeliśmy w pierwszym czytaniu o równaniu drogi przed Panem, i stawia nam przed oczyma postać Jana Chrzciciela, który – wraz z Maryją Dziewicą – stanowi swego rodzaju figurę Adwentu. Jan, poruszony Bożym duchem, wzywa ludzi do świętego życia, do usposobienia się na rychłe przyjście Zbawiciela.

Ewangelista zauważa, że do Jana ciągnęła cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy. Chce nam przez to powiedzieć, że istotnie postać Jana Chrzciciela przyciągała do siebie ludzi. Ale tym, co ich pociągało, nie były jakieś spektakularne czyny przez niego dokonywane. Musieli wyczuwać, że jest Bożym posłańcem, że jest autentyczny, że nie zależy mu na własnych sprawach. Jego orędzie spotkało się z głębokim, być może nieświadomym jeszcze pragnieniem człowieka, który oczekuje na Mesjasza. I to jest pierwszy, bardzo ważny element, na który chciałbym zwrócić uwagę. Jan wzywa do nawrócenia, bo tylko w ten sposób człowiek może niejako usposobić się na przyjęcie nadchodzącego Boga. Uświadamia sobie, że to właśnie Jego oczekuje. Ze swej strony może zrobić tylko tyle i aż tyle – zobaczyć swoją niewystarczalność, przyjąć prawdę o sobie.

Czytanie drugie**2 P 3, 8-14**

Niech dla was, umiłowani, nie będzie tajne to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy – jak niektórzy są przekonani, że Pan zwleka – ale on jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich chce doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo z szumem przemienie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na niej zostaną odnalezione. Skoro to wszystko w ten sposób ulegnie zagładzie, to jakimi winniście być wy w świętym postępowaniu i pobożności, gdy oczekujecie i staracie się przyspieszyć przyście dnia Bożego, który sprawi, że niebo, płonąc, pójdzie na zagładę, a gwiazdy w ogniu się rozsypią. oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i nowej ziemi, w których zamieszka sprawiedliwość. Dlatego, umiłowani, oczekując tego, starajcie się, aby on was znalazł bez plamy i skazy - w pokoju.

Ewangelia**Mk 1, 1-8**

Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Jak jest napisane u proroka Izajasza: "oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją. Głos wołającego na pustyni:

Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki", wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając swoje grzechy.

Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. i tak głosił: "idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, on zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym".

Aby słowo wzywające do nawrócenia spełniło w nas swoją misję, potrzeba, aby jednocześnie przenikały się pewne wymiary. Po pierwsze, wzywający do nawrócenia musi być posłany przez Boga; po drugie, musi być wiarygodny – jego życie ma być potwierdzeniem wypowiadanych słów; po trzecie, ten, do kogo skierowane zostaje wezwanie do nawrócenia, musi temu słowu zaufać.

Wiemy, że każdy z nas potrzebuje nieustannie wchodzić w postawę nawrócenia. Powinniśmy, analizując swoje życie, ocenić, jak ono wyglądało w momentach, w których do Chrystusa odwracaliśmy się niejako plecami. To wielka mądrość, móc wyciągnąć wnioski i stwierdzić, że życie budowane (w sensie pokładania nadziei) na sobie samym, na innej osobie, na przedmiotach czy pieniądzech nie jest w stanie nas spełnić, a w dalszej perspektywie staje się nieznośne. Oczywiście, takie życie jest realne: egzystujemy, oddychamy, spożywamy, krzątamy się wokół tego, co istotne, (praca, szkoła, małżeństwo, itd.), ale na końcu człowiek może pozostać z przeświadczeniem, że to wszystko – choć samo w sobie dobre – nie jest jeszcze „tym czymś”.

W teologii zwykło mówić się o tzw. „naturalnym pragnieniu Boga”. Jest to pewna istotowa cecha każdego z nas. Podczas naszego życia, tak naprawdę właśnie owo pragnienie jest decydujące. Owszem, może pozostawać „przysypane” pomniejszych pragnieniami, ale – w ten czy w inny sposób – będzie się starało do nas odzywać, będzie powodem naszego duchowego niespełnienia i cierpienia, będzie bardziej lub mniej intensywnie apelować do naszego serca, przekonując nas, że „to, o czym myślisz, że jest TYM, wcale NIM nie jest”.

Dlatego też wezwanie do nawrócenia, jakie jest skierowane do nas w tym okresie, ma nam pomóc poustawić rzeczy na właściwym miejscu. Zwrócić się ku Chrystusowi, a odwrócić się od tego, co Go przysłania. W nawróceniu dokonuje się właśnie ten proces: ponieważ zmieniam sposób mojego myślenia (metanoia: przemiana umysłu), za tą zmianą podąża nowy kierunek mojego życia. Owocem przyłgnięcia do Boga, Jego inronizacji w naszym sercu, jest doświadczenie pokoju ducha, a także swoistego „uspokojenia się” w Bogu.

Drugim elementem, na który chciałbym zwrócić uwagę, jest nasze spełnianie misji podobnej do Jana Chrzciciela. Bywa, że Pan Bóg stawia nas na drodze ludzi, którzy czekają na słowo dające nadzieję, jak również wzywające do nawrócenia. Świadomość własnej kruchości oraz doświadczenie ogromu Bożego miłosierdzia wobec naszych grzechów daje nam prawo, a nawet obowiązek, aby prawdę tę przekazywać dalej.

Oczywiście, dziś żyjemy w czasach, w których cenimy sobie prywatność, nie zwykliśmy „wtrącać” się w czyjeś życie. Wydaje się jednak, że taka postawa nie do końca da się usprawiedliwić, jeśli chodzi o życie we wspólnocie Kościoła. I jeśli z jednej strony chrześcijańska troska o zbawienie bliźniego nie ma nic wspólnego z byciem wścibskim i ciekawskim, to z drugiej strony fakt, że mój brat czy siostra błądzi, nie może być przeze mnie pominięty pod płaszczykiem „niewtrącania się”.

To sprawa bardzo delikatna i z pewnością wymaga modlitwy i namysłu, jak również zbudowania relacji z drugim człowiekiem. W tyle głowy zaś musi zawsze być obecna troska, aby być autentycznym, aby nie szukać siebie, lecz mieć na sercu dobro bliźniego.

(dokończenie na str. 4)

1. Dziś obchodzimy Dzień modlitw za Kościół na Wschodzie. Po Mszach św. możemy złożyć dobrowolną ofiarę do puszek, na pomoc katolikom na Wschodzie.
2. Ministranci rozprawdają Wigilijne Świece Caritas.
3. U pana Organisty po chórem możemy kupić opłatki wigilijne.
4. Tradycyjnie na święta nasz parafialny zespół Caritas przygotowuje paczki świąteczne dla najuboższych parafian. Produkty spożywcze można składać do koszy pod chórem.
5. W przyszłą niedzielę zapraszamy na Wieczór Uwielbienia „Czczę Pana”, który rozpoczniemy Mszą Świętą o godz. 18.00.
6. Program wizyty duszpasterskiej w tym tygodniu:
 - **11 grudnia poniedziałek:** Wiśniowa, Bratnia, Wygonowa, Marynarzy, Żółwia Aroniowa, Agrestowa, Żwirki i Wigury, Spokojna, Małachowskiego, Sienkiewicza, Krańcowa
 - **12 grudnia wtorek:** Mickiewicza, Słowackiego, Kotowice, Grudów, Sochaczewska 35, 35a
 - **13 grudnia środa:** Biskupicka, Szkolna, Chopina
 - **14 grudnia czwartek:** Czubińska, Błońska, Jasna, Żukowska, Kampinoska, Konspiracji, Kwiatowa, Klonowa
 - **15 grudnia piątek:** Piłsudskiego, Pałacowa, Dworska Lipowa, Żytunia, Przejazd, Grudowska, Głowackiego
 - **16 grudnia sobota:** Żyrardowska, Skierniewicka, Milanowiecka, 11 listopada Sochaczewska domki, Sochaczewska 4b,4c,4eWizytę duszpasterską rozpoczynamy od 16.30.

Sakrament Chrztu Świętego przyjął:
Mateusz Grochal

W minionym tygodniu z naszej wspólnoty parafialnej odeszli:
+ Janina Wężowczyk, + Wiesława Wielądek, + Janusz Pławski,
+ Janina Gawrońska, + Maria Moździerz

Rozważania Adwentowe – dokończenie

No właśnie i na końcu, trzecia rzecz. Widzimy, że Jan, chociaż był bardzo popularny, bo przecież ciągnęły do niego tłumy, to jednak jasno i zdecydowanie wskazywał na Chrystusa: Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Jan jest głosem, który zapowiada nadejście Słowa. Zna swoje miejsce, wie, że jest „ze względu” na Chrystusa, że to Chrystus jest powodem jego misji. Myślę, że to bardzo ważne spostrzeżenie dla każdego z nas w Kościele. Jesteśmy ze względu na Chrystusa, to On ma być głoszony i kochany przez coraz większą liczbę osób. I my musimy znać własne miejsce.

Nie wiemy, czy Jan zmagął się z pokusą popularności, czy nie słyszał podszeptów szatana,

aby zagarnąć dla siebie tych ludzi: przecież był tak bardzo sławny. Zapewne znalazłoby się na to nawet jakieś teologiczne wyjaśnienie... Nie wiemy. Ale istnieje takie niebezpieczeństwo, że można za bardzo w siebie uwierzyć, że można z religii i Boga uczynić pewną „trampolinę” do tego, aby się wybić i zacząć głosić siebie. Trzeba być czujnym i badać serce, czy w tym wymiarze nie potrzebujemy nawrócenia.

Dajmy prowadzić się Bożemu słowu w tym adwentowym okresie. Niech ono w nas pracuje i pomaga nam prostować ścieżki, aby gdy przyjdzie Pan, zastał nas oczekujących na Niego z nawróconym sercem i pokojem ducha.

Parafia Rzymskokatolicka

pw. św. Floriana

ul. Biskupicka 2

05-840 Brwinów

<http://swflorian.home.pl/>

tel. 22 729 61 44

(czynny w godzinach pracy kancelarii)

e-mail:

florianustv@gmail.com

Duszpasterze: (dni dyżuru)

Proboszcz

ks. Maciej Kurzawa

(dyżur we wtorki)

ks. Mariusz Białęcki

(dyżury w poniedziałki i środy)

ks. Dariusz Drozdek

(dyżur w czwartki)

ks. Wojciech Koszutski

(dyżur w piątki)

Pomoc duszpasterska:

ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:

od poniedziałku do piątku

w godz. 9–10 oraz 16.30–17.30

W soboty w godz. 9–10

Odwiedziny chorych

na indywidualne wezwanie

Sakrament chrztu

w II i IV niedzielę podczas Mszy Świętej o godz. 13.00

Należy zgłosić się dwa tygodnie wcześniej do kancelarii parafialnej z dokumentami

Wspólnoty

działające przy parafii

Przyjaciele Oblubieńca

spotkania we wtorki o godz. 19.30

Żywy Różaniec i Straż Honorowa

Najświętszego Serca Pana Jezusa

spotkania w I soboty miesiąca

po Mszy Świętej o godz. 8.00

Kościół Domowy

spotkania kregów w soboty

ustalane z ks. Wojciechem

Wspólnota Młodych „Ławica”

spotkania w środy o godz. 19.00

Wspólnota Matki w Modlitwie

spotkania w środy o godz. 18.00

Chór i schola dziecięca

spotkania ustalane z p. Organistą

Ministranci i Lektorzy

zbiórki w soboty o godz. 10.00

Nr konta bankowego parafii:

51-9291-0001-0097-6464-2000-0010